

Aperitief: De steppe zal bloeien (Trijntje Oosterhuis)<https://www.youtube.com/watch?v=GVywZiYHMUY>

De steppe zal bloeien.
 De steppe zal lachen en juichen.
 De rotsen die staan
 Vanaf de dagen der schepping
 Staan vol water, maar dicht.
 De rotsen gaan open.
 Het water zal stromen,
 Het water zal tintelen, stralen,
 Dorstigen komen en drinken.
 De steppe zal drinken.
 De steppe zal bloeien.
 De steppe zal lachen en juichen.

De ballingen keren.
 Zij keren met blinkende schoven.
 Die gingen in rouw
 Tot aan de einden der aarde,
 één voor één, en voorgoed.
 Die keren in stoeten.
 Als beken vol water,
 Als beken vol toesnellend water,
 Schietend omlaag van de bergen.
 Als lachen en juichen.
 Die zaaiden in tranen,
 Die keren met lachen en juichen.

**De dode zal leven.
 De dode zal horen: nu leven.
 Ten einde gegaan
 en onder stenen bedolven:
 Dode, dode, sta op,
 Het licht van de morgen.
 Een hand zal ons wenken,
 Een stem zal ons roepen:
 Ik open hemel en aarde en afgrond
 En wij zullen horen.
 En wij zullen opstaan
 En lachen en juichen en leven.**

(Huub Oosterhuis)

Als aperitiefje vorige Paaszondag programmeerde ik nog, - omdat ik het een schitterend Paaslied vind - "**Dan zal ik leven**", geschreven door Huub Oosterhuis en gezongen door dochter Trijntje.

In de vroege van tweede paasdag kwam het bericht dat Huub Oosterhuis op Paasdag op 89 jarige leeftijd overleden is. Gestorven op Pasen, deze Paasmens had gevoel voor timing! De nieuwsbrief van De Lier, een vierende gemeenschap die het gedachtengoed van Oosterhuis koestert, nam volgend bericht over uit de Dominicuskerk in Amsterdam waar Oosterhuis jarenlang thuis was:

Als men het in de Middeleeuwen over 'de filosoof' had, bedoelde men Aristoteles. Als wij het in de Dominicus over 'de dichter' hebben, dan gaat het over Huub Oosterhuis.

Niet alleen de meeste liederen die we in de Dominicus zingen zijn door hem geschreven, ook de taal die we gebruiken in het bidden en spreken is door hem gekleurd. Huub Oosterhuis legde het fundament voor de Dominicus door eind jaren zestig met Bernard Huijbers als componist iets nieuws te beginnen: volwaardige liturgische muziek in het Nederlands.

Wat zo razend knap is aan zijn teksten is de verbinding van lagen. Van een hele intieme persoonlijke beleving van het heilige tot een profetische en sociaal betrokken geloof; van teder tot woedend; diep traditioneel en helemaal van nu.

Huub was een monumentale man. Hij stierf nadat zijn dochter Trijntje in onze kerk zijn liederen had gezongen, op de middag van Pasen. Het concert, dat hij nog volgde via livestream, is terug te luisteren via www.dominicusamsterdam.nl/luister/ Wij zingen Huub Oosterhuis in ere, tot in lengte van dagen. En bidden dat hij in Licht mag staan.

Openingslied: ZJ 406 Kondig het aan

<https://www.youtube.com/watch?v=RX4a2qsWr9o>

Kondig het aan: De Heer is verrezen,
zeg aan de wereld dat Jezus leeft.
Dit is de weg die Hij heeft geweest;
dit is de waarheid die Hij geeft;
dit is het leven voor alle eeuwen!
Alleluia! Christus leeft.

Zing nu een lied van vreugde en vrede,
zing nu een lied van barmhartigheid.
Alle verdriet en pijn zijn geleden,
al wie verdrukt is wordt bevrijd.
Laat aan wie treuren uw blijdschap weten.
Alleluia! Christus leeft.

Leef in uw hart met volle vertrouwen,
Hoop op een toekomst voor iedereen,
Steun voor wie zwak is, troost voor wie rouwen,
Vriendschap en goedheid om u heen.
Liefde volstaat om een wereld op te bouwen.
Alleluia! Christus leeft.

Welkom:

Thomas, de scepticus onder de apostelen,
had na Golgotha en de perikelen rond het lege graf
zijn oude job weer opgenomen.
Zo kwam het dat hij er niet bij was
toen Jezus de eerste keer aan zijn leerlingen verscheen.
Toen zijn vrienden hem bij zijn thuiskomst het grote nieuws vertelden,
werd de psycholoog in hem wakker:
'Wat is er hier gebeurd? Hallucinaties? Massahysterie?'
Zulke grote woorden zal hij wel niet hebben gebruikt,
maar toch kwam het ongeveer daarop neer.
Hij legde de vinger op de wonde
toen hij tot zijn vrienden zei: "Eerst zien en dan geloven."

Een week later beleefde Thomas de dag van zijn leven.
Blozende kaken, van vreugde en van verlegenheid.

Het was dan toch waar!
Hij kreeg van Jezus wel te horen:
"Beste Thomas,
gelukkig zij die zonder gezien te hebben
toch tot geloof komen".
Maar die veeg uit de pan nam hij er op de koop toe bij.

Misschien kan Jezus tot ons hetzelfde zeggen.
Misschien ook niet.
Daarom willen we bidden
om zijn ontfermende aanwezigheid onder ons.

Gebed om ontferming

L.: Heer, ook wij aarzelen en twijfelen vaak,
want vóór alles willen we harde bewijzen in handen hebben
en geloven kan niet onder die noemer worden geklasseerd.
Wij durven ons niet zomaar op uw Woord aan U toevertrouwen.
Daarom: Heer, ontferm U over ons.

Christus, zoals uw leerlingen zijn ook wij dikwijls bang
voor de mogelijke kritiek van anderen.
Wij durven er vaak niet voor uitkomen dat we volgelingen van U zijn.
Daarom: Christus, ontferm U over ons.

Heer, U hebt uw Zoon Jezus mens laten worden
om ons te laten zien hoezeer U ons liefhebt,
om te tonen dat de dood niet het laatste woord heeft
en dat geven doet leven.
Een Blijde Boodschap,
maar de enthousiaste verkondiging ervan in ons dagdagelijkse leven
staat vaak op een laag pitje.
Daarom: Heer, ontferm U over ons.

Barmhartige en liefdevolle God,
vergeef ons onze kleingelovigheid en neem ons bij de hand
om echte, overtuigde christenen te worden. Amen.

Eer aan God

Eer aan God in de hoge,
Schepper van hemel en aarde.
Hij schenkt ons leven, licht en liefde.
Hij schenkt ons zijn Zoon
die ons bevrijdt.

Vrede op aarde onder mensen
die handen reiken van volk tot volk
en zich verzoenen met elkaar
tot een wereld zonder grenzen.

Mensen in wie Hij welbehagen heeft,
om hun inzet voor vrijheid en gerechtigheid
en om hun streven naar eerbied
voor alles wat in zijn schepping leeft.

Eer aan God in de hoge,
want Hij sluit een verbond
met de kleinen en de zwakken
en met allen die aan zijn Boodschap gestalte geven.

Vrede op aarde aan alle mensen
en zalig zij die vrede stichten,
want zij worden kinderen van God genoemd.

Moge Hij welbehagen vinden in ons,
als volk onderweg,
in het voetspoor van Jezus,
onze Messias en onze Heer. Amen.

Openingsgebed

God en Vader,
uw Zoon hebben we nooit met eigen ogen gezien,
nooit met eigen handen aangeraakt.
We werden nooit meegesleept
door woorden gesproken door zijn eigen mond...
Toch vragen wij U:
vervul ons met zijn Leven,
zodat wij ons door Hem laten raken
en dan opstaan
en in beweging komen. Amen.

Eerste lezing: Uit de Handelingen van de apostelen (Hand. 2, 42-47)

42 De eerste christenen wijdden zich trouw aan het onderwijs
dat de apostelen gaven,
en aan de onderlinge gemeenschap,
het breken van het brood en het gebed.
43 Vrees beving iedereen en er gebeurden vele wonderen
en tekenen door toedoen van de apostelen.
44 Allen die het geloof hadden aangenomen,
bleven bijeen en bezaten alles gemeenschappelijk.
45 Ze verkochten have en goed
en verdeelden dat onder allen naar ieders behoeften.
46 Dagelijks gingen ze trouw en eensgezind naar de tempel,
braken bij iemand aan huis het brood,
gebruikten samen hun maaltijden in blijdschap
en eenvoud van hart,
47 loofden God en stonden in de gunst bij heel het volk.
De Heer breidde hun kring dagelijks uit;
steeds meer mensen werden gered.

Tussenzang: Psalm 118 (117) 2-4, 13-15, 22-24

**Refrein: Alleluia, Alleluia, Alleluia.
Brengt dank aan de Heer, want Hij is genadig,
eindeloos is zijn erbarmen!**

Herhaalt het, stammen van Israël:
eindeloos is zijn erbarmen!

Herhaalt het, zonen van Aäron:
eindeloos is zijn erbarmen!

Herhaalt het, dienaren van de Heer:
eindeloos is zijn erbarmen!

Zij stootten mij weg en sloegen mij neer,
maar Hij heeft mij ondersteund.

Mijn kracht en mijn sterkte is de Heer,
Hij is het die mij verlost.

Nu klinkt er gejuich van feest en geluk
in alle tenten der vromen.

De steen die de bouwers hebben versmaad,
die is tot hoeksteen geworden.

Het is de Heer, die dit heeft gedaan,
een wonder voor onze ogen.

Dit is de dag die de Heer heeft gemaakt,
wij zullen hem vieren in blijdschap.

Tweede lezing: Uit de eerste Petrusbrief (1 Petrus 1,3-9)

Dierbaren,

3 Gezegend is God, de Vader van onze Heer Jezus Christus,
die ons in zijn grote barmhartigheid herboren liet worden
tot een leven van hoop door de opstanding van Jezus Christus uit de dood,
4 tot een onvergankelijke, onbederfelijke en onaantastbare erfenis,
die voor u is weggelegd in de hemel.

5 In Gods kracht geborgen door het geloof,
wacht u op de redding die al gereed ligt
om op het einde van de tijd geopenbaard te worden.

6 Daarom bent u vol vreugde,
ook al hebt u nu, als het zo moet zijn,
voor een korte tijd te lijden onder allerlei beproevingen.

7 Die dienen om de deugdelijkheid van uw geloof te bewijzen,
dat zoveel kostbaarder is dan vergankelijk goud,
dat toch ook door het vuur gelouterd wordt.
Dan zullen, wanneer Jezus Christus zich openbaart,
lof, heerlijkheid en eer uw deel zijn.

8 Hem hebt u lief zonder Hem ooit gezien te hebben.
U gelooft in Hem, hoewel u Hem ook nu niet ziet,

9 en u zult vervuld zijn van een onuitsprekelijke en hemelse vreugde,
wanneer u het einddoel van uw geloof, uw redding, bereikt.

Tussenzang: Dit is de dag (ZJ 413)

<https://www.youtube.com/watch?v=coW7-Abr3pU>

Dit is de dag die de Heer heeft gemaakt en gegeven.
Laat ons Hem loven en danken, verheugd dat wij leven.
Diep in de nacht heeft Hij verlossing gebracht.
Heeft Hij ons licht aangeheven.

Waren wij dood door de zonde verminkt en verloren.
Doven van harte, verhard om zijn woord niet te horen.
Hij is zo groot, Hij overmande de dood.
Wij zijn in Jezus herboren.

Nu zend uw Geest, als een vuur, als een stem in ons midden.
Dat wij van harte elkander verstaan en beminnen.
En zo voortaan eren Gods heilige Naam.
En Hem in waarheid aanbidden.

Evangelie: (Joh. 20, 19-31)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Johannes.

19 Op de avond van die eerste dag van de week waren de leerlingen bij elkaar.

Hoewel de deur op slot was uit vrees voor de Joden, kwam Jezus. Ineens stond Hij in hun midden en zei: 'Vrede!'

20 Na deze groet toonde Hij hun zijn handen en zijn zijde. Vreugde vervulde de leerlingen toen ze de Heer zagen.

21 'Vrede', zei Jezus nogmaals. 'Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik jullie.'

22 Na deze woorden ademde Hij over hen. 'Ontvang de heilige Geest', zei Hij.

23 'Als jullie iemand zijn zonden vergeven, dan zijn ze ook vergeven; als jullie ze niet vergeven, dan blijven ze behouden.'

24 Tomas, een van de twaalf, ook Didymus genaamd, was er niet bij toen Jezus kwam.

25 De andere leerlingen vertelden hem: 'We hebben de Heer gezien.' Maar hij zei:

'Ik wil zijn handen zien, met de gaten van de spijkers erin; ik wil ze met mijn vingers voelen.

Ik wil met mijn hand de opening in zijn zijde voelen. Anders geloof ik niet.'

26 Acht dagen later waren de leerlingen weer bijeen, en nu was Tomas erbij.

Hoewel de deur op slot was, kwam Jezus.

Ineens stond Hij in hun midden en zei: 'Vrede!'

27 Vervolgens richtte Hij zich tot Tomas: 'Kijk maar, hier zijn mijn handen; kom nu maar met je vinger.

En kom met je hand om de opening in mijn zijde te voelen. Wees niet langer ongelovig, maar gelovig.'

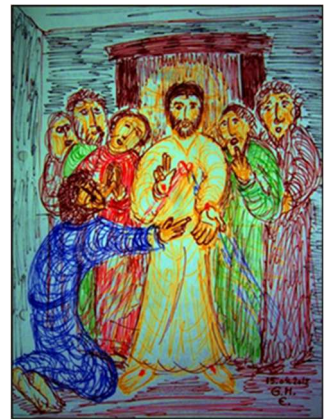
28 Hierop zei Tomas: 'Mijn Heer! Mijn God!'

29 Jezus zei: 'Omdat je Me gezien hebt geloof je?'

Gelukkig zij die zonder gezien te hebben toch tot geloof komen.'

30 Nog veel andere tekenen heeft Jezus voor de ogen van zijn leerlingen verricht, die niet in dit boek zijn neergeschreven.

31 Die welke u hier vindt, zijn neergeschreven opdat u zult geloven dat Jezus de Messias is, de Zoon van God, en opdat u door te geloven leven zult bezitten in zijn naam.

Overweging(en)

"Niet zien en toch geloven", we horen het vandaag als oproep in het Evangelie.

En laten we heel eerlijk zijn: we hebben het daar moeilijk mee. Het gaat helemaal in tegen onze kritische ingesteldheid. Wij willen tekens, aanwijzingen, bewijzen. Met Pasen is in alle kerken overal verkondigd dat Jezus Christus verder leeft, maar wat bedoelt men daar nu mee; wat wil men daar mee zeggen en vooral : wat moeten wij ons daarbij voorstellen. We hebben nog nooit iemand gezien die uit de doden is opgestaan. Niet zien, en toch geloven, het is niet gemakkelijk.

Het weze voor ons een troost dat het in de tijd van Jezus, bij de eerste leerlingen ook niet zo evident was. Ook zij zaten vol vragen en twijfels. Ze zijn angstig en sluiten zich op. In die groep onzekere mensen ontmoeten we Thomas; de geschiedenis heeft gewild dat hij de reputatie heeft gekregen ongelovig te zijn. Maar geef toe: we hebben een zekere sympathie voor die man omdat hij eigenlijk is zoals wij, omdat hij vertolkt wat wij spontaan aanvoelen maar niet altijd durven zeggen. Ook wij waren er niet bij toen Jezus aan zijn vrienden verscheen.

Wat zijn vrienden zeggen maakt weinig indruk op hem. Hij wil eerst zien en dan geloven.

Toch vergist hij zich, wanneer hij meent dat tastbare bewijzen hem over zijn twijfel heen zullen helpen. Zijn nood ligt dieper. Hij hunkert naar méér. Thomas draagt met zich mee de scherven van een stukgeslagen droom. Hij is gekwetst van binnen, zowel om wat men Jezus heeft aangedaan als om de laffe manier waarop hij Jezus in de steek heeft gelaten. Wat hij zoekt is vrede voor zijn onrustig hart. Hij wil weer kunnen leven, enthousiast zijn, aanpakken en zich engageren.

Eigenlijk is de twijfel van Thomas een noodkreet waarin wij onszelf maar al te duidelijk herkennen: willen zien, maar niet kunnen; willen opstaan, maar vastzitten; willen hoopvol zijn, maar verstikt worden door ontmoediging. De verschrikking van Jezus' kruisdood staat hem nog zo sterk voor ogen, dat hij zich niet kan en ook niet wil prijsgeven aan een goedkoop verrijzenisgeloof.

We kunnen het niet beter vergelijken dan met iemand die juist een dierbare geliefde heeft verloren en zoekt naar een houvast, een stuk zekerheid te midden van de pijn en het verdriet om het gemis en de wirwar van gevoelens die hem of haar verscheuren. Mijn vraag is: wat zeggen we dan tegen zo iemand? Wat bieden wij aan? Wellicht komen we soms al te snel aandraven met ons verrijzenisgeloof - bijvoorbeeld tijdens een begrafenisdienst - waardoor het nogal eens goedkoop overkomt, hoe juist het ook moge zijn. Wie nog onder het kruis van Goede Vrijdag staat, heeft het moeilijk om de Paasboodschap aan te nemen. Het zal ook wel geen toeval zijn dat er drie dagen liggen tussen Goede Vrijdag en Pasen; tussen het kruis en het lege graf; tussen dood en verrijzenis. Mensen hebben tijd nodig om te groeien in geloof.

De reactie van Thomas hoeft ons dus niet te verwonderen. Het zal voor hem trouwens acht dagen duren vooraleer hij Jezus zal zien. En hij zegt : "Zolang ik in zijn handen niet het teken van de nagelen zie en mijn vinger in de plaats van de nagelen kan steken, zal ik zeker niet geloven." Een rare vraag eigenlijk.

Want wat Thomas hier vraagt zijn 'sporen' van het lijden te mogen zien. De verrezen Jezus die Thomas ontmoet heeft littekens. En een litteken is eigenlijk een wonde die genezen is. Een litteken vertelt ons het verhaal van pijn én van herstel. Mensen die littekens hebben zijn door het lijden gegaan; hebben iets tegengekomen maar zijn er ook doorgekomen, zijn hersteld, maar de sporen zijn er nog in de vorm van een litteken. Geloof in de verrijzenis kan niet om die littekens heen. Ze zijn precies het bewijs en de toetssteen. Anders gezegd: het verrijzenisgeloof van Christenen blijkt uit de manier waarop zij omgaan met het lijden; het blijkt uit de manier waarop zij het leed verwerken tot nieuwe levensmoed.

De gemeenschap van de eerste christenen, die Lucas in de Handelingen (de eerste lezing) schetst, is daar een voorbeeld van. Die gemeenschap is eensgezind, ze komt samen om te bidden en het brood te breken; men draagt er zorg voor de zwaksten en is bereid alles met elkaar te delen. Wel, ik ben ervan overtuigd dat pijn en lijden in zo'n gemeenschap kunnen genezen tot littekens. Mochten wij proberen om zo'n gemeenschap te zijn: een gemeenschap waar de wonden die mensen oplopen in het leven kunnen genezen tot littekens; een gemeenschap waar mensen troost en steun krijgen; waar ze hoop vinden en zo staande blijven. Waar wonden mogen genezen tot littekens, daar is het verrijzeniswonder geschied.

Miguel Dehondt

Litteken

Hij zou zijn 'snee' aan elke bezoeker laten zien,
de snee van zijn operatie van zoveel decimeter lang.
Want zijn litteken is het heilig waarmerk
van al het leed dat hij geleden heeft.

Zo plaatsen wij een monument
op alle plaatsen waar zoveel mensen hebben afgezien:
in de kampen van de holocaust, op de slagvelden

en in de platgebombardeerde steden.
Een monument als blijvend teken van geleden leed.

Laat mij de sporen van zijn lijden zien, zei Thomas,
mijn hand in zijn doorboorde zijde leggen.
Want anders kan ik niet geloven.
Dan is Hij de Messias niet
die alle leed en lijden kan genezen.

Nog altijd zeggen mensen, vanuit de oude Thomastwijfel:
als ik persoonlijk niet bemerk
hoe christenen omgaan met het lijden,
hoe zij het leed verwerken tot nieuwe levensmoed,
dan kan ik niet geloven dat Hij iets in hun leven doet.

Zo kan elke christen in de loop der tijden
een stukje van dat glorieuze litteken zijn:
de sporen van het zelf geleden leed,
nog slechts een donkere schaduw in de ogen,
terwijl de diepe vreugde, onverwoestbaar en aanstekelijk,
het heilige waarmerk blijft dat Hij verrees.

(Manu Verhulst)

Vrede zij met u!
Jij met je zoeken en twijfelen.
Jij, Thomas,
ook Didymus, Tweeling, genoemd,
want je schippert tussen
'wel willen geloven'
en 'niet kunnen geloven',
tussen 'eerst zien en daarna geloven'
en 'geloven zonder te zien'.

Vrede zij met u.
Laat Gods Geest maar binnen in je leven.
En weet:
als je vergeeft, dan is 't vergeven,
en als je niet vergeeft,
dan blijft het kwade woekeren.

Vrede zij met u.
Steek je handen uit
en leg ze in de wonden
van de lijdende medemens.
Want dat zijn vandaag
de wonden van de Christus.
Alleen door je te laten raken
kan je tot geloof komen.
Zo sprak de Verrezene
en zo spreekt Hij nog altijd.

Ik ben een mens,
enthousiast en nuchter,
vol geloof en ongeloof tegelijk.
Ik stel lastige vragen.
Ik pieker over 'wat er niet is...'
over wat voorbij is en geen keer neemt...
Mijn naam is Thomas.

Ik laat me nooit zomaar meeslepen.
Jezus boeide me
en ik trok met Hem mee.
Maar ineens is alles mislukt.
Ik heb verkeerd gegokt,
de boot gemist.
Ik voel me in de kou staan.
Ze zeggen wel dat Hij leeft... maar ik wil het eerst zien!

Mijn naam is Thomas.
Vaak sta ik er eenzaam en ontredderd bij.
Ik zie een kind sterven,
een jonge mens verongelukt.
Ik hoor over mensen die gefolterd worden.
Jawel, Christus wordt weer gekruisigd.
Ik zie de littekens van oorlog en verdrukking,
het verdriet van zoveel mensen...
en uit de dood is nog niemand teruggekeerd.
Ik zie mensen verkommeren achter gesloten deuren en vensters,
eenzaam op kleine kamertjes in een grote stad.
Ik zie mensen die deuren en vensters dichtklappen.
Ik zie mensen die doen alsof ze leven,
maar eigenlijk zijn ze dood.
Ik kan het niet verwerken.
Ze zeggen wel dat Hij leeft...maar ik wil het eerst zien!

Mijn naam is Thomas.
Ik zie een Kerk van bange mensen,
een kleine kudde, een handvol maar...
Zovelen zijn weggebleven – geruisloos – en zoveel kerken leeg...
Hij heeft ooit wel gezegd:
"Waar twee of meer in mijn naam samen zijn,
daar leef Ik in hun midden...",
maar ik wil het eerst zien... (Rijmenam)

Woorden van geloof

Ik geloof dat het leven mij geschonken werd
door God, onze Vader, Bron van liefde.
Ik geloof dat ik geroepen ben
om mee te werken aan een toekomst
die voor elke mens menswaardig is.

Ik geloof in die uitzonderlijke Mens
die niet geleefd heeft voor Zichzelf.
Ik geloof in die Mens
die wij kennen als Zoon van mensen
en Zoon van God,
die een ereplaats gaf aan mensen
die over het hoofd werden gezien.

Ik geloof dat zijn Geest onder ons werkt
als wij in zijn naam samen zijn
en wij elkaar levenskansen geven.
Ik geloof dat zijn Geest
ons telkens weer aanspoort
om naar elkaar om te zien
en zo mensen te worden met en voor elkaar.

Ik geloof dat ons leven
niet zal eindigen in het zinloze niets,
maar dat wij eens zullen leven
bij de Bron van liefde die ons dit leven schonk. Amen.

Voorbeden (Bert Robben o.p.)

Pr.: Bidden we tot God
die ons in zijn barmhartigheid herboren doet worden
tot een leven van hoop
door de opstanding van Jezus uit de dood.

L.: Bidden we voor de twijfelaars
die net als Thomas verlangen naar een zichtbaar teken
dat hen tot geloof kan brengen.
Dat zij op hun levensweg medemensen mogen ontmoeten
die hen uitnodigen om, ondanks onzekerheden,
te komen tot de geloofsbelijdenis van Thomas.
Laten we bidden...

Bidden we dat wij mogen geloven in een werkelijkheid
die je niet hoeft te betasten of te bewijzen.
Dat er vriendschap is en liefde tussen mensen.
Dat ons geloof in de Verrezen Heer ons mag inspireren
om elkaar op te bouwen tot één gemeenschap in onderlinge liefde en trouw.
Laten we bidden...

Bidden we voor onszelf.
Dat wij, net als de apostelen,
eensgezind zijn in gebed en het breken van het brood.
Dat wij elkaar mogen herkennen als broers van Thomas,
om uiteindelijk, zoals hij, te kunnen belijden:
'mijn Heer en mijn God.'
Laten we bidden...

Pr.: Barmhartige God, hoor onze gebeden en vragen.
Luister naar wat er leeft in ons hart
en wat U beter weet dan wij kunnen zeggen.
Help ons, zoals Thomas, te geloven in U
en moge ons verder leven vervuld zijn
van uw vrede en aanwezigheid. Amen.

Lied: Gij zijt voorbijgegaan - Huub Oosterhuis

<https://www.youtube.com/watch?v=BPJoJ8Gh8a0>

uitleg: https://www.liedboekcompendium.nl/lied/607-gij-zijt-voorbijgegaan-5_7_0

Gij zijt voorbijgegaan,
een steekvlam in de nacht.
De vonken van uw naam
zijn ogen in ons hart.
In flarden hangt uw woord
om onze wereld heen,
wij leven in U voort,
wij zijn met U bekleed.

Gij zijt voorbijgegaan,
een voetspoor in de zee.
Gij zijt te ver gegaan,
Gij zijt een mens te veel.
Gij zijt voorgoed, Gij zijt
verborgen in uw God.
Geen stilte spreekt U uit,
ondenkbaar is uw dood.

Gij zijt voorbijgegaan,
een vreemd bekend gezicht,
een stuk van ons bestaan,
een vriend, een spoor van licht.
Uw licht is in mijn bloed,
mijn lichaam is uw dag,
ik hoop U tegemoet
zolang ik leven mag.

Gebed over de gaven

Goede God en Vader,
waar mensen elkaar vinden en tot breken en delen komen,
daar gaat uw hemel open, en daar ontmoeten wij U, als de Levende in ons midden.
Wij bidden U: aanvaard onze gaven en schenk ons uw zegen
en maak zichtbaar wat wij hier in tekenen vieren:
verbondenheid van mens tot mens.
Dit vragen wij U in Jezus' Naam
die ons deze droom heeft meegegeven. Amen.

Groot Dankgebed

Wij danken U, God,
voor een mens zoals Thomas
die, ondanks zijn traag geloof,
ook inzag dat de dood geen eindpunt is,
maar een nieuw begin.
Thomas, die ondanks alle ontgoochelingen en littekens,
toch weer de moed vond om te getuigen.

Dank U, God,
voor die man Thomas,
die aarzelend en onbegrijpend
zijn weg zocht ... en vond.

Wij danken U, God,
om de verrijzenis van Jezus, uw Zoon,
Hij leeft verder hier in ons midden, in ieder van ons.

Jezus was en blijft
voor ons een Mens van geloof, hoop
en eindeloos vertrouwen,
een mens van totale inzet,
die Zich met hart en ziel
gegeven heeft voor God en mens.

Tot het uiterste is Hij gegaan:
liefde, alleen maar liefde
tot de dood erop volgde.
Hij bracht hoop
waar mensen het niet meer zagen zitten.
Zo blijft Hij ook ons de weg naar morgen wijzen.
Dankbaar roemen wij zijn grote daden
en heffen ons loflied aan: **Heilig, heilig, ...**

Barmhartige Vader,
wij danken U voor Jezus Christus,
die één van ons is geworden.

Na zijn dood hebben zijn leerlingen erkend
dat zijn Geest aanwezig is
overal waar liefde woont,
overal waar mensen in elkaar durven geloven,
overal waar mensen vergeving schenken
en elkaar de hand reiken.

Zij hebben begrepen dat Jezus met hen meeding
als zij met elkaar dezelfde weg gingen.
Zij hebben Hem herkend, Vader,
bij het breken van het Brood
toen zij maaltijd hielden
om Jezus' liefde onder elkaar levend te houden.

In de nacht waarin Hij werd overgeleverd
heeft Hij hun immers een teken gegeven
van zijn liefde tot het uiterste.

INSTELLINGSVERHAAL

Dit is de kern van ons geloof:
Als wij dan eten van dit Brood en drinken uit deze Beker,
verkondigen wij de dood des Heren totdat Hij komt.

Trouw aan Jezus' Woord, Vader,
breken wij hier dit Brood
en danken U voor deze Beker.

Wij gedenken al wat Jezus ons heeft voorgeleefd
en maken zijn voorbeeld tot het onze.

Gedenk in uw goedheid allen die ons zijn voorgegaan.
Zij leven in onze gedachten,
maar, meer nog, zijn zij levend bij U.

Laat uw Geest rusten op deze gaven.
Dat deze heilige symbolen
ons mogen spreken van Jezus' dood die tot leven wekt,

dat wij mogen openstaan
voor alles wat Jezus ons geleerd heeft,
dat wij vervuld mogen worden van zijn liefde.
Dan zal er vreugde zijn op aarde,
vrijheid en vrede in Jezus' naam.

Door Hem en met Hem en in Hem zal uw naam geprezen zijn,
Heer, onze God, barmhartige Vader,
in de eenheid van de Heilige Geest,
hier en nu, en tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader

Zoals de Vader Mij heeft gezonden, zo zend Ik u' zei Jezus.
Als gezondenen willen wij, in Jezus' spoor,
bidden tot zijn en ons aller Vader: **Onze Vader ...**

Eeuwige God,
U kent ons geloof en onze twijfels,
onze goede wil en ons menselijk falen.
Richt ons op, voorgoed, en keer ons tot leven.
Dan zullen wij hoopvol kunnen uitzien
naar de komst van Jezus Messias, uw Zoon.
Want van U is het Koninkrijk ...

Vredeswens

'Vrede zij U'.
Met deze woorden, Jezus,
hebt Gij uw leerlingen begroet.
Met deze woorden
hebt Gij ook hun angst doorbroken.
Schenk ook ons uw vrede.
Maak ons één van hart,
zodat wij die vrede uitstralen in deze wereld.
Die Jezusvrede zij altijd met u.

Lam Gods

Communie

Lied: ZJ 405 Christus is verrezen

<https://www.youtube.com/watch?v=TvOWjzDAIwg>

refrein: Christus is verrezen, alleluia, alleluia.

Christus is verrezen.
Naar 't water van het leven gaat uit, uw Herder tegemoet,
ziet en smaakt zijn overvloed. Alleluia.

Herder van de schapen, noem ons bij onze namen!
Uw kudde heeft uw stem gehoord:
roep ons samen rond uw woord. Alleluia.

Gij die vreest en twijfelt,
herkent uw Heer en Heiland die in de avond breekt het brood,
en voor u de Schrift ontsloot. Alleluia.

Zalig die gelovend hun God herkennen mogen!
Betast de wonden van de Heer,
knielt in deemoed voor Hem neer. Alleluia.

Slotgebed

U, die hoop op leven wekt,
leer ons te geloven in Hem
die wij nooit hebben gezien,
die onze handen nooit hebben aangeraakt,
Jezus, de Levende, uw Zoon.
Moge zijn Woorden onder ons
gemeenschap stichten vandaag en heel ons leven.
Amen.

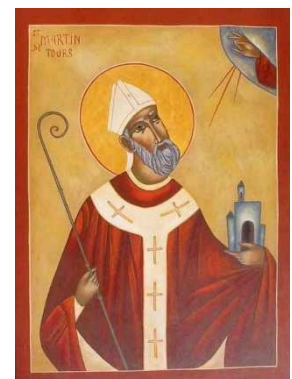

Zegen en zending

Heer, onze God,
denkend aan Thomas keren wij naar huis terug.
We weten het wel:
lijden en dood,
aftakeling en angst blijven om ons heen
en de sporen ervan worden zo moeilijk uitgewist.
Wij bidden U:
laat niet toe dat wij ons opsluiten achter deuren en vensters.
Moge onze getuigenis sterker zijn dan onze ontmoediging,
ons geloof net iets groter dan ons ongelooft.
Begeleid ons met uw zegen Heer,
in de naam van + de Vader, de Zoon en de H. Geest. Amen.

Dessertje:

De heilige Martinus had eens 's nachts, biddend in zijn cel,
een verschijning van een majesteitlijke koning stralend in luister.
Martinus, met verstomming geslagen bleef in diepe stilte.
De figuur nam het eerst het woord: "Ik ben Christus".
Martinus bleef zwijgen zonder daarop iets te antwoorden.
De verschijning hernam: " Martinus, waarom twijfel je?
Geloof, want je ziet: ik ben Christus !".
Maar Martinus antwoordde :
"Neen, de Heer Jezus heeft niet gezegd
dat Hij zou komen gehuld in purper en met schitterende diadeem.
Ik zal maar geloven in de komst van Christus
als Hij zich voordoet zoals Hij was tijdens zijn Passie,
met de wonden van het kruis".
Bij die woorden vervloog de verschijning in rook en stank:
het was de duivel.

("Vita Sancti Martini", 24, 4 - 8, geschreven in 397).